

عنوان مقاله:

واکاوای ارکان عام و خاص عقد شرکت در فقه اسلامی

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سیدعباس احمدیان - دانشجوی دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه ایلام، ایران

کریم کوخایی زاده - استادیار فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه ایلام، ایران

خلاصه مقاله:

تشکیل شرکت، یک رابطه ی حقوقی بر مبنای یک توافق دو جانبه یا چند جانبه است و برای تحقیقین توافق نیازمند تحقق ارکان آن است. اما مهمترین چالش فقهی و حقوقی در ارتباط با عقد شرکت، تشخیص ارکان عام و خاص این عقد است که عدم شناخت آنها موجب رد نظریه عقد بودن شرکت توسط برخی از فقها و حقوقدانان شده است. در فقه امامیه شرکت به دو معنا است: الف) شرکتیه معنای اشاعه در اموال، که معنای مشهور فقها است. ب) شرکت به معنای عقد. نوشتار حاضر کهبه روش توصیفی تحلیلی است به ارکان عام و خاص شرکت در فقه اسلامی به عنوان یک عقدپرداخته است؛ و سعی در شناسایی این ارکان در عقد شرکت دارد و مسائلی چون آرای فقها در اشتراک با حصه عینی، ایجاب و قبول بصورت کتابت، شروط محل شرکت، شرط خلط و امتزاج سرمایه شرکت، سرمایهی (محل) شرکت در فقه اسلامی مورد بررسی قرار گرفته و موارد اشتراک و اختلاف بین فقههای مذاهب اسلامی در این مسائل مورد نقد و تحلیل قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

عقد شرکت، ارکان عام شرکت، ارکان خاص شرکت، شروط شرکت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734166>

